נסכי רחלה בכמה 10 ופשטינא ליה ממתני'

שגרי משמש נסכי צאן של גדולים ושל קטנים שגדי משמש נסכי

של זכרים ושל נקבות חוץ משל אילים: מתני'

יכל קרבנות הצבור אין בהן סמיכה חוץ מן

הפר הבא על כל המצות ושעיר המשתלח רבי

שמעון אומר אף שעיר עבודת כוכבים יכל

קרבנות היחיד מעונין סמיכה חוץ מן הבכור

והמעשר והפסח יוהיורש יסומך ומביא נסכים

הומימר: גמ' מת"ר כל קרבנות הצבור אין בהן

םמיכה חוץ מפר הבא על כל המצות ושעירי

עבודת כוכבים דברי רבי שמעון רבי יהודה

אומר שעירי עבודת כוכבים אין בהן סמיכה

ואת מי אביא תחתיהם שעיר המשתלח לא

סגיא דלא מעייל אמר רבינא דלא מעייל שתי

סמיכות בצבור אמר לו רבי שמעון והלא אין

סמיכה אלא בבעלים וזה אהרן ובניו סומכין בו

אמר לו אף זה אהרן ובניו מתכפרין בו א"ר

ירמיה ואזדו למעמייהו ∘ דתניא ווכפר את

מקדש הִקדש זה לפני ולפנים ואת אהל מועד

זה היכל מזבח כמשמעו יכפר אלו העזרות

ים כהנים כמשמען על כל עם הקהל אלו ישראל

יכפר אלו הלוים הושוו כולן לכפרה אחת

שמתכפרין בשעיר המשתלח (6) דברי רבי

יהודה רבי שמעון אומר כשם שדם שעיר

הגעשה בפנים מכפר על ישראל על מומאת

מקדש וקדשיו כך דם הפר מכפר על הכהנים

על מומאת מקדש וקדשיו ווי כשם שוידוי של

שעיר המשתלח מכפר על ישראל בשאר

עבירות כך וידוי של פר מכפר על הכהגים

בשאר עבירות ור' שמעון הא ודאי הושוו אין

הושוו דבני כפרה נינהו מיהו כל חד וחד

מכפר יו בדנפשיה לרבי יהודה מומאת מקדש

וקדשיו ישראל מכפרי בדם שעיר הגעשה

בפנים וכהנים בפר של אהרן בשאר עבירות

אלו ואלו מכפרי בוידוי שעיר המשתלח ולרבי

שמעון בשאר עבירות נמי כהנים בוידוי דפר

מתכפרי כדקתני זו אחד ישראל ואחד כהנים

ואחד כהן משיח מה בין ישראל לכהנים

ולכהן משיח אלא שדם הפר מכפר על הכהגים

על מומאת מקדש וקדשיו פן [זו דברי ר' יהודה]

ור' שמעון אומר כשם שדם השעיר הנעשה

בפנים מכפר על ישראל כך דם הפר מכפר

על הכהגים כשם שוירויו של שעיר המשתלח

מכפר על ישראל כך וידויו של פר מכפר על

הכהנים ת"ר וּ בוסמכו זקני העדה את ידיהם

על ראש הפר פר מעון סמיכה ואין שעירי

עבודת כוכבים מעונין סמיכה דברי ר' יהודה

ר' שמעון אומר פר מעון סמיכה בזקנים ואין

שעירי עבודת כוכבים מעון סמיכה בזקנים אלא

באהרן ורמינהו החי החי מעון סמיכה ואין

שעירי עבודת כוכבים מעונין סמיכה דברי

ר' יהודה ר"ש אומר חי מעון סמיכה באהרן

מב א מיי' פ"ב מהל' מעה"ק הלכה ד: מג ב מיי' פ"ג שם הלכה י: מד ג מיי' שם הלכה ו: מה ד מיי' שם הלכה ט: מו ה מיי' פ"א מהלכת ממורה סלכה ה:

מוסף רש"י

בו וכן. ו ש החירש סומך. על קרבן הכיו שמפרשו הביו במייו ולה הספיק להקריבו עד שמת ומימר. יורם שהחיר בקרבן שהספריש הביו במייו שתמודמו תמודה מניות בצור, פר העלם דבר מורח בנו. גמידר: תסיעי בי שלבור, פר העלם דבר של לבור דכתיב (ודקר וסמכו זקני העדה, ושעיר המשתלח דכתיב (שם טו) וסמך ידיי וגו' שתי של לבור דכתיב (ויקרא ד) אהרן את שתי ידיו וגו' שתי סמיכות מלבור הוא ותו ליכא פתיכות תלבור הוא ותו ליכל שום מתיכה בלבור (לעיד מב:). וכפר את מקדש הקדש. בעבודת פר ושעיר של יום הכפורים כתיב, התכפרת על מומאת מקדש וקדשיו זה לפבי ולפנים. על טומחה שחירעה לפני ולפנים כגון נטמא לפני ולפנים ושהה כדי השתחומה בדמפרש בפרק שני ולקמן דף (ז:) (שבועות יג:) כפר בדמים הללו על טומאה שאירעה לפני ולפנים, אם נכנס אדם שם ולפנים, אם נכנס אדם שם בטומאה ואין בה ידיעה בסוף אבל הוה ליה ידיעה במחלה וילפיטן מקרא בפ"ק דשבועות וילפיטן מקרא בפ"ק דשבועות (דף ו:) ששעיר זה תולה עליה להגין מן היסורין עד שיודע לו ויבים בעולה ויורד (יומא סא.) זה היכל. על טומאה שאירטה נהיכל (שם). מזבח כמשמעו על טומאה שאירעה לאדם כגון נטמח בתקדש דעבד בלח שהייה דחיו כחו נייייבר שהייה דאין כאן טומאת מקדש, דהיכא דנטמא בעורה קיי"ל בשבועות (דף טו.) הלכה למשה מסיני דלא מחייב עד שישהה **השתתומה** וחוליו קלא: אלו העזרות. טומאה שאירעה בעזרה על טוממה שמינשה נעודה על הכהיים שבגו ונכנסן ממלים הכהיים שבגו ונכנסן ממלים לעודה וכן לוים וישראלים ועבדים קללי ימיניי קדרים (שם). הרשור כולן לכפרה אחת שמתכפרין בשעיר המשתלה. כשל יכפר נתרל השוה כהנים לוים וישראלים מלמד שכולן מתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות, דאילו בטומאת מקדש וקדשיו ליכא למימר דהושוו שהרי הפר מכפר על הכהנים ושעיר מנפפר על הכהנים ושעיר הפנימי על ישראל (שבועות שם) הושוו כולן בהאי יכפר בתרא הכהנים לוים וישראלים, ובטומאת מקדש וקדשיו אי אפשר להשוותן שהרי הפר ડેછ הנעשה בפנים על ישראל ובאיזה כפרה הושוו מלמד שכולן מתכפרים בוידוי של שעיר המשתלת בשאר עבירות דברי ו יסודה (יומא שם). ד' שמעון אומר כשם שדם שעיר הגעשה בפנים מכפר על ישראל על טומאת מקדש וקדשיו. גלל אוס וידוי שהכי אין טור וידוי בשעיר הפנימי נמו הידה תוכם על הסהים בטומחת מקדש וקדשיו (יומא שם) כך דם הפר לבדו בלח וידה מכפר על הכהנים בטומחת מקדש וחיימר ליה וידוי הפר לשחר עבירות (שבועות שם). למלר (שבועות שם).

הא וראי הושוו. ככפכה לחת
הא וראי הושוו. ככפכה לחת
לה כשלית לל הושוו
כמלי הושוו הושוו דבני
כפרה נינהו. לכך הושו
ללתדן שם לכולם כפרה בין
כפנותלת מקדש בין
במלר
עבילות מידהו כל חד וחד
מכפר בדנפשית. ללו בפל
מכפר בדנפשית. ללו בפל
וללו בשיי שחם.
וללו בשיי שחם.
וללו בשיי שחם. ואלו בשעיר (שם).

שימה מקובצת

6) בכמה ואמרינן ליה מתניתין היא גדי: 3) ועל הכהנים כמשמען ועל: ג) בדנפשיה. פירוש לרבי יהודה. זה הפי׳ הוא מרבנן סבוראי: ז) כדקתני [בשבועות]: כּן מקדש וקדשיו

במשמעו. בפ"ק דשבועות (דף יג:) פירש בקונטרס דמיירי

נגע במזבח וקשה דאמאי בעי קרא הכא אכל חד וחד הא בפ"ב דשבועות (דף טו:) נפקא כרת בכולהו מחד קרא מדכתיב משכן ומקדש אם אינו ענין לטומאה שבחוץ תנהו ענין לטומאה שבפנים ושמא מאחר דנפקא לן הכא בכולהו דמתכפרין לא מיבעי לענין כרת אלא חד קרא ועוד קשה הא דתניא בפ"ק דשבועות (דף ז:) וכפר על הקודש מטומאות בני ישראל ר) שיש לי בענין הזה להביא שלש טומאות טומאת עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים וקאמר רבי שמעון ממהומו הוא ש מוכרת הוה ליה למימר מהכא דעל כרחך בטומאת הקודש הכתוב מדבר ועוד דבסוף הוליאו לו (יומה סה.) מייתי לה המתני' בנשפך הדם יביא אחר ויחזור ויזה תחלה בפנים וכן בחיכל וכן במזבח הזהב משמע בהדיא דלענין הזאות דריש דמזה על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב ושירי הדם על יסוד מזבח החילון וקרי ליה למזבח החילון עורות לפי שהיה ם בעורה דחיכא עורת כהנים ועזרת ישראל דקדושתם שוה ליחשב מחנה שכינה ואע"ג דכולהו הזאות כבר כתיבי ואפילו עיכובא דרשינן מוכלה בפרק 6) ב' דשבועות (דף מז) אם כילה כיפר ואם לא כילה לא כיפר אינטריך האי קרא דלא תימא הני מילי אהרן להכי כתב רחמנא וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא כדדרשינן בתורת כהנים וכתיב בתריה וכפר את מקדש הקודש: הושוו כולן לכפרה אחת שמתכפרין

בשעיר המשתלח. אבל בשעיר הנעשה בפנים לא הושוו דאין כהנים מתכפרים כדדרשינן בפ"ק דשבועות (דף יג:) דכתיב אשר לעם ואם תאמר ולוים במה מתכפרים אי בשעיר הנעשה בפנים אשר לעם כתיב ואיכא למאן דאמר בפרק הזרוע (חולין קלא:) לוים לא איקרו עם ואי בפרו של אהרן ביתו כתיב דהיינו כהנים ויש לומר דמתכפרין בשעיר הנעשה בפנים מאחר דכתיב יכפר אלו הלוים

דאשמועינן קרא דמתכפרין: ואין שעירי עבודת כוכבים מעונין סמיכה. ואינטריך קרא למעוטי דלא חילף מפר העלם דבר של לבור דוה לבור והאי לבור אי נמי משום דר' שמעון מרבי להו בסמוך מדכתיב (ויקרא ד) וסמך ידו על ראש השעיר ור׳ יהודה מוקי לה לרבות שעיר נחשון ואיפכא לא מסתברא ליה למימר דמהחי ממעט שעיר נחשון ומהשעיר ירבה שעירי עבודת כוכבים משום דמהשעיר דכתי' גבי נשיא אית לן לרבויי טפי נמי שעיר נשיא כמו שעיר דנחשון ולי נראה דלהכי ליכא למימר "א" חי

למעט [שעיר] נחשון משום דאי אמרת בשלמא לרבות שפיר אלא

נסכי רחלה נכמה. יין היא לריכה שהיה רלונו לנסומינו אם היינו מפריטין צין ובפר את מקדש הקודש זה לפני ולפנים אהל מועד זה היבל מובח זכר לנקבה. ע"א בין רחלה לכבשה. ואמרינן ליה מחני' היא במסכת שקלים שבתוב עליו גדי היו לוקפין נפכים לקרבן לאן בין גדולים בין קטנים בין הכרים בטמח ששימש לפני ולפנים או בהיכל או במובה וחימה דלא אשכחן בין נקבות דהיינו נמי לכבשה ורחלה דכולן נסכיהן שוין חוץ משל אילים שלא היו נוטלין משם לצורך נסכי אילים לפי דמיירי דנוחא אורים לפי

שאין ז] נסכין ו) (ג) שוין לנסכין דהני דהכבש היה טעון רביעית ההין לעשרון אחד. מי שהיה מבקש נסכים הלך אצל יוחנן הממונה על החותמות ונותן ח] על נסכיו ונותן לו חותם והולך אצל גובר הממונה על היין מועם וחוק מוכל גופר המנוחנם על האין ונותן לו חותם והוא נותן לו נסכים: ברגב" היורש סומך. על קרכן אביו לחתר מיתת חביו: ומבים נסכים. שהיה חייב להביא עם הובח: ומימר. שיכול להמיר בקרבן אביו כאביו: גבו' ווה. שעיר המשתלח אהרן ובניו סומכין בו ולא בעלים ולא הויא סמיכה: אמר לו. רבי יהודה אף זה אהרן ובניו מתכפרים עם הלבור וסמיכה בבעלים היא: וכפר אם מקדש הקדש זה כו'. אחר שגמר כל ההזאות והיה נוטל מדם הפר ומדם השעיר הנעשה בפנים ומכפר על טומאת מקדש והדשיו שהיתה בה ידיעה בתחלה ואיו בה ידיעה בסוף בין לפני ולפנים בין דהיכל בין דעזרות ומכפר דם השעיר על ישראל ודם הפר על הכהנים: כהנים והקהל והלוים הושוו שכולן מתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות וכיון דמתכפרין בו הכהנים הויא סמיכה בבעלים: ור' שמעון אומר. אין דודאי בהא אמינא כוותך דכשם שמתכפרין בשעיר הנעשה בפנים וכו׳ אבל בהא לא אמינא כוותך דכשם שוידוי וכו׳: ורבי שמעון. דאומר דאין הכהנים מתכפרין בשעיר המשתלה הא קתני ברייתא ז) דהושוו ש] כלומר שמתכפרין בשעיר: אמר לך מאי הושוו דבני כפרה נינהו. אבל כל חד וחד מכפר בדנפשיה מ) ישראל בדם השעיר והכהנים בדם הפר ']: אחד ישראל אחד כהן משיח ואחד כהנים. מתכפרין בשאר עבירות בשעיר המשתלח: מה בין ישראל לכהנים וכו' זו דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר וכו': תנו רכנן וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר. דכתיב בפר העלם דבר של לבור כו': ואין שעירי עבודת כוכבים טעונים סמיכה. וב' סמיכות הן ש' פר העלם דבר של לבור ופר ') הבא על כל (ד) המלות כ' [דגמר מעיני עיני מפר העלם דבר של לבור]: אלא באהרן. כלומר בכהן ואף על גב דכהנים לא עבדו ל) [עבודת כוכבים] הכהן על השעיר: החי. וסמך אהרן וגו' השעיר החי (ויקרא טו):

רש"י כת"י מפני היא. [פנסי שקלים] דמנן [ארכע מחמי היא. [פנסי שקלים] דמנן [ארכע מותמות] היו במקדש [ועל אחד היה] כתוב בד: נפסי לאן. זכרים ונקבות של גדולים ושל קשנים שהיה מגיא בין גדול בין קטן בדין נדכרים ובין נקבה ולא [היה מגיא מנית] יין וסולת [אלא היה] ניתן מעות [לנוצר יין וסולת [אלא היה] ניתן השלים [לנוצר יין מולת [אלא היה] ניתן השלים (לנוצר יין החולת [אלא היה] ניתן החולת היה ביתן היה מניתן ביתן החולת היה ביתן היה מניתן היה ביתן היתן היה ביתן היה ביתן היה ביתן היתן היה ביתן היה ביתן היה ביתן היה ביתן היה ביתן הי יין יטומן (נות היים) שתן משוע נמות והיה נותן לון גזבר חותם [שהיה כתוב] עליו גדי [ותוסר להמתונה] על הסלחות ונסכים מ) דנסכיו [לא] היה להם חותם [זה] שמדה אחרת [היה להס]. אלמא דבגדי דקתני אנקבות דנקבות בין גדולה ובין לקתני אנקבות דנקבות בין גדולה ובין קטנה מדה [אחת להן]: בורגב" פר הכא על כל המלוק. עבירה מכל המלום כגון ושהורון ב"ד שחלב מותר [מכיחין] פר העלם דבר וסמיכה כחיב [ביה] 0: ושעיר עכו"מ. דכחיב בפרשת שלח לך ⁽¹⁾ וכי חשגו וכו": היורש **סומך.** אם המנדב אביו קרבן עולה ושלמים ומת [סומך] היורש עליו: ומימר. אם המיר אותן בבהמה אחרת תמורה חלה עליהן ושתיהן קדושות כאילו המיר אביו: גבר

המיר זמון בכהלה מחתר מוליה פניהן
ושמיםן קדושות כאלו העיר אפיו: גבל
גמירי שםי סמיכום בלבור. הילכך לא סגי
דלא מעייל: זוה. שעיר המשתלה: אפרן
זכניו סומיכי. כדכמיב ש וסתף אהרן את שתי
זכניו סומים. כדכמיב ש וסתף אהרן את שתי
זכניו סומיכות של לבור: אף זה. שעיר המשתלה אהרן ובניו מתכפרים בו על שאר
שבירות חון מטומאת מקדש וקדשי: לעשמייםו. דאפלינו בעלמת דלרבי יהודה
ארבי ובישו שומאלה מקדש וקדשי: לעשמייםו. דאפלינו בעלמת דלרבי יהודה

שנירות חוך מטוחלת מקדם חדשה לשמשיים. חפלינו בעלות דלרפי יהידה לחום משנירות חוך מטוחלת מקדם קדשי לשמשיים. חפלינו בעלות דלרפי יהידה בעלים הרין בהו ולרי שמעון אין מתפכרין בו וכפל אם מקדם הקדם, לאחר בעלים הרין בהו ולרי שמעון אין מתפכרין בו וכפל אם מקדם הקדם, לאחר פ' כל המנחות באות מלה (לעיל דף נע), גבי מנחת שמיני ללבונה: הבארך ההאחת בפרים על וחום הפורים כתיב באחר ימות ל): דל פנו ולפים: מובח שמפרה על טומאה שנגע במוגח וכגון שהיחה לי ידעה במחלה ששעיר העשה ופנים מובח שמפרה על טומאה שנגע במוגח וכגון שהיחה לי ידעה במחלה ששעיר העשה ופנים מובח שרביר העשה ופנים מובח שהיחה של מידעה במחלה אלה על הידעה במחלה מקדם וחושר המובח ביו ושני הכתום לי על מכהים לו היו של לדברי הכל כדאמר בפ"ק דשבועות ובין: ד' שמעון אותר. בהאי שפיר וקדשיו ליכא למידע הקדם וקדשיו לבס שדם השעיר והי אל בלהי פל בלי משר המשחלה כי לן וידו של פר כר: וקא פרין הקדשיו ליכא למידע המשחלה מקדש וקדשיו לה חשו דבס שדם השעיר ורי אל בלהי פלגיות עלך כשם שרידו של שעיר המשחלה כי לן וידו של פר כר: וקא פרין הפיים ול"ש. היכי מצי לומור דאין כהנים מתפכרים בשעיר המשחלה: הא הדי השוש השר בשיר המשחלה היה לה ידעה במחלה של הדי הוו כלפר השוב במשיר המשחלה בל כל היו הוא העלים הביל ליה בתים לה ולאור להוו להיו ליכא להיו ליים להיו להוו הביל היו להוו בשלה בפרים לו שלה במוב באאר עצירות כל של התספרה בשניר המשחלה וקאתר אחד כתים כר מתפפרים בעיר הנשה בפיים על הדיה ושות במים בל הפרים ואחד כה משיר המעשה בפים על הצירות בפים על השרה את ידיהם על האם בכר התי וער האם הבעיר המעשה בפים על ישראל: ש"ר הפר. וממכו זקני העדה את ידיהם על האם בכר החי וניקלא שון:

 ל) שקלים פ״ה מ״ג, כ) ממורה
 ב, ג) [מוספחא פ״י ה״ג ע״ש],
 ד) [לעיל סב: פח.], ה) שבועות
 יג: חולין קלא: יומא סא., ו) צ״ל נסכיהן. ז"ק, ז) ז"ל דהושוו כולן כשמתכפרין כו'. ז"ק, ח) ז"ל ישראל בוידוי השעיר והכהנים ז״ק, ש) ז״ל מוכרע. ז״ק, ס) ז״ל ב׳ עזרה, א) [ל״ל יומא ס:],

תורה אור השלם

1. וְכַפֶּר אֶת מְקְדְשׁ הַקְּדְשׁ וְאָת אֹהָל מִיעֵד וְאָת הִמּוְבָּח יְכָפּר וְעַל הַכּהנִים וְעַל כְּל עַם הַקְּהָל יְכַפּר: ויקרא טו לג הַקְרָל יְכַפּר: וִיקרא טו לג וְיִדְיָהַ עַל ראש הַפָּר לְפָנִי יִיִּדְיָהַ עַל ראש הַפָּר לְפָנִי יִיִּי ושחט את הפר לפני יי: ייקרא ד טו ויקרא ד טו

הגהות הב״ח

ו זען זון זוב וו נפרדות דברי כבי יהודה: (ברדות דברי כבי יהודה: (ב) שמעון: (ב) בדות דברי כבי יהודה: (ב) בדות דברי כבי יהודה: מחלון: (ב) בד"ה נסכי מחלון: (ב) בד"ה וחלן מכין שמעון: (ב) בד"ה וחלן שמעיי עבודת כוכבים וכוי כל מתלות הקש"ד וחלייב מייה חלל מחלון בלותר בסון דברי כלי חלל מחלייב מייה חלל מחלייב מייה חלל מחליים בייה בלייד וחלייב מייה חלל מחליים בייה וחליים בייה בלייד וחליים בייה בליים בייה בלייד וחליים בייה בלייד בלייד וחליים בייה בליים בייה בלייד וחליים בייה בליים בייה בליים בייה בליים בייה בליים בייה בליי :שמעון

רבינו גרשום

נסכי רחלה בכמה יין צריכה היה רוצה לנסותנו אם היינו היה רוצה לנסותנו אם היינו
מפרישים בין גדולה לקטנה.
ואמרי ליה מתני היא במסי
במקדש וארבע הותמות היו
במקדש וכתוב עליהן עגל זכר
גדי כוי. גדי משמש עם נסכי
צדו ברים בין גקבות בין קטנה
צדו בין זברים בין גקבות נסכיהן
בין זברים בין גקבות נסכיהן
שוב חבר מישור אילות מיי שוה חוץ משל אילים. מ . שהוא מבקש נסכים הולך אצל יוחנן שהוא הי' ממונה על החותמות: ושעירי ע"ז דיליף מעיני מעיני מפר העלם דבר היינו פר הבא על כל המצות: היינו פר הבא על כל המצות: א"ל ר" יהודה אף זה אהרן ובניו מתכפרין. בו עם הצבור וסמיכה בבעלים היא: וכפר את מקדש הקדש זה היה אחר שגמר כל ההזאות והיה נוטל מדם השעיר הנעשה בפנים ומדם הפר ומכפר על טומאת מקדש וקדשיו בין דלפני לפנים בין דהיכל בין דעזרות כהנים והקהל והלוים הושוו שמתכפרים והלוים הושוו שמתפכרים בשעיר המשתלח בשאר עברות וכיון דמתכפרין בו הכהנים הויא סמיכה בבעלים (והינו) ואזדא ר' יהודה לטעמיה ורבי שמעון לטעמיה דאמר אין מתכפרין בווא מהעמיה מתכפרין בהישונה אים מכרים ברים וויש מיכרים בבעלים: ור' שמעון הא ודאי קתני ברייתא דהושוו כלומר שמתכפרין בשעיר: לא הושוו. דבני כפרה וכל חד וחד בדנפשיה כהנים בפר וישראל שעיר המשתלח וקשיא דר

ו) ת"ר פר טעון סמיכה כר' והשאר נמחק: ז) שאין נסכיו שוין לנסכין דהני שהאיל היה טעון שלישית ההין לעשרון: ז) ונותן לו מעות על: ען דהושוו כולם שמתכפרים: י) הפר כדקתני בשבועות: י6) למימר איפכא (א') משום דאי אמרת בשלמא לרבות שעיר נחשון ניחא אלא כרי וחיבות חי למעט שעיר נחשון שפיר ל"ש ונמחק: